

Svensk författningssamling

Lag om ändring i lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder

SFS 2026:1209

Publicerad
den 18 juni 2026

Utfärdad den 11 juni 2026

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 6 och 7 §§ lagen (1998:714) om ersättning vid frihetsberövanden och andra tvångsåtgärder ska ha följande lydelse.

6 § Den skadelidande har inte rätt till ersättning enligt 2–5 §§, om han eller hon själv uppsåtligen har föranlett beslutet om frihetsinskränkning.

Ersättningen får vägras eller sättas ned, om det inte är skäligt att ersättning lämnas med hänsyn till

1. att den skadelidande har försökt undanröja bevis eller på annat sätt försvåra sakens utredning, eller vid misstanke om brott har försökt undandra sig förundersökning eller lagföring,

2. att den skadelidandes eget beteende har inverkat på beslutet om frihetsinskränkning, eller

3. övriga omständigheter.

Om tiden för frihetsinskränkning har avräknats eller annars beaktats vid fastställande eller verkställighet av brottspåföljd, kan ersättningen sättas ned efter vad som är skäligt.

7 § Ersättning enligt 2–5 §§ lämnas för utgifter, förlorad arbetsförtjänst, intrång i näringsverksamhet och lidande.

Ersättning för lidande bestäms efter vad som är skäligt med hänsyn till frihetsinskränkningens art och varaktighet samt övriga omständigheter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 september 2026.

2. Lagen tillämpas även i fråga om åtgärder som har vidtagits före ikraftträdandet men inte har upphört före denna tidpunkt.

På regeringens vägnar

GUNNAR STRÖMMER

Danijela Pavic
(Justitiedepartementet)

¹ Prop. 2025/26:222, bet. 2025/26:CU38, rskr. 2025/26:318.